

platných zák. uherských«, a to zejména výrazem »pokud«, který se vztahuje i na výši pensijního nároku. Ve smyslu tohoto předpisu musí se tedy řídit i výše pensijního nároku podle předpisů býv. státu uherského, platných 28. října 1918. Důsledkem toho může pensijní základnu tvořiti toliko onen plat, kterého st-1 požíval naposled podle zák. uherských, platných dne 28. října 1918 a nikoliv též část požitků, která st-li vyplácena byla státem čsl.

Pokud tedy st-1 uplatňuje výtkou svou nárok na to, aby do pensijní základny počítány byly také příplatky k služnému, které mu byly přiznány čsl. státem, jest stížnost bezdůvodná.

Že žal. úřad ony služební požitky, které st-1 na základě předpisů uherských 28. října 1918 pobíral, do pensijní základny nezapočítal, stížnost vůbec netvrdí. — — —

Č. 3555.

Z n á m k y: Známká složená z písmen foneticky psaných («Wepe») jest známkou slovní a nikoliv písmennou.

(Nález ze dne 3. května 1924 č. 7397.)

V ě c: Firma William P. ve Vídni (adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu (konc. Dr. Přem. Čermák) stran ochranné známky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno na základě § 21, lit. d) zák. o ochraně známek ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. po vyslechnutí chránitelky firmy William P. ve Vídni, že známka »Wepe« ohlášená jmenovanou chránitelkou k zápisu u obchodní a živnostenské komory v Praze, pro zboží skupiny I, II, III, IV a zapsaná tamže pod č. —, neměla býti zapsána dle § 1 známk. zák. ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. v úpravě čl. I. známk. novely ze 17. března 1913 č. 65 ř. z. Zároveň nařízen byl výmaz známky z rejstříku.

Rozhodnutí odůvodněno jest takto:

»Známká č. — vykazuje výhradně písmena W a P foneticky psaná.

Dle čl. I. známk. novely ze 17. března 1913 č. 65 ř. z. z., jímž byl změněn a doplněn zák. ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. a dle § 1 posléze cit. zák. jsou značky utvořené pouze z písmen jen tehdy způsobilé k zápisu, prokáže-li chránitel vhodným způsobem (na př. předložením korespondence, účtů, objednávek, prospekty, obchodní korespondencí a pod.), že se známka vžila delším užíváním v příslušných kruzích obchodních jako značka pro zboží, pocházející z jeho podniku, jinak známka odporuje cit. místům zákona.

»Chránitelka ve svém vyjádření poukazuje na to, že známka není značkou složenou, nýbrž pouhou slovní známkou, ježto jednotlivá písmena nejsou od sebe oddělena.

»Toto tvrzení chránitelky není správné, ježto známka ona složená jest z foneticky psaných písmen »W« a »P«, což jest na první pohled zřejmo, ježto slovo »Wepe« nemá samo o sobě žádného smyslu a jest

zřejmě utvořeno jen z počátečních písmen jména majitele firmy »Wiliam P.«.

»Ježto chránitelka, jak sama ve svém vyjádření přiznává, nemá potřebných dokladů o tom, že se značka »Wepe« v kruzích konsumentstva vžila, odporuje tato cit. místům zák., je jako taková ze zápisu vyloučena a byl její výmaz nařízen.«

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou, uváživ, že sporná známka graficky se jeví jako jediné slovo a jako slovo může býti vyslovena a tudíž musí býti posuzována jako známka slovní ve smyslu § 1 nov. známk. z 30. července 1895 č. 108 ř. z. Žal. úřad posuzuje ovšem známku tu, jak z vývodů rozhodnutí jest patrné, jako známku písmennou a to proto, že známka »Wepe« jest složena z foneticky psaných písmen »W« a »P«. Ale právo známkové neposkutkuje nijaké opory pro názor, že by slova obsahující pojmenování jednoho nebo několika písmen, užívá-li se jich jako známky, měla býti posuzována jinak, než jakákoli slova jiná, třeba uměle utvořena (fantasijní), zejména, že by slova taková stávala se způsobilými k zápisu teprve tím, že se v kruzích konsumentů jako označení zboží určitého podniku vžila. Ježto tedy nař. rozhodnutí posuzujíc spornou známku nikoli jako známku slovní, nýbrž jako známku písmennou, založeno jest na právním názoru zák. neodůvodněném, bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss (srov. nál. Boh. 3089).

Č. 3556.

Živnostenské právo: I. Předpisů § 36 živn. řádu co do rozřešení sporu o rozsahu živnostenského oprávnění jest šetřiti také, vzejde-li spor takový během trestního řízení živnostenského. — II. O rozsahu živnostenského oprávnění podle § 38 živn. řádu.

(Nález ze dne 3. května 1924 č. 7398.)

V ě c: Marie M. v T. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku živnostenského řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutí potvrzen byl trestní nález osp-é v T., jímž st-lka, která podle živn. listu jest oprávněna k provozování obchodu se zbožím smíšeným s vyloučením předmětů v § 38 uvedených, byla odsouzena pro přestupek § 38 živn. řádu podle § 132 ž. ř. k pokutě 50 K, v případě nedobytnosti k náhradnímu vězení v trvání 5 dnů, ježto, jak se v nál. praví, konaným šetřením a výsledkem i doznáním st-lky bylo zjištěno, že ve svém obchodě prodává kávu, koření, tedy zboží vyhražené živnostníkům majícím obchod se zbožím smíšeným dle § 38 ž. ř. Druhá stolice odůvodnila své rozhodnutí, odvolání st-lčino z trestního nálezu zamítající, tím, že skutková podstata přestupku jest doznáním strany prokázána.

Nss rozhoduje o stížnosti shledal, že jak nař. rozhodnutí tak i řízení jemu předcházející ztíženo jest v několikerém směru formálními vadami. Trestní řízení proti st-lce zavedené vztahovalo se na prodej kávových